

和歌山と 22 歳の私

ダン タイン ロン

日本語・日本文化研修留学生 ベトナム

中学二年生のとき、いつか留学したいという夢があった。当時の私にとって、遠い国に行ってたくさんの人に会えることは非常に素晴らしいことだった。その時、漠然と留学先としてニュージーランドが思い浮かんだ。理由は非常に単純だ。世界地図を見たときに、ニュージーランドが他の国から隔離され、広大な海の真ん中に位置し、南極に近いめ過ごしやすい気候であることに目を引かれたからである。しかし、高校二年生になり、日本語を勉強し始めることにした。一見奇妙に感じられるし、当時の私の夢とは全く関係がないものだった。しかし、振り返ってみると、すべてが神様によって計画されているように感じる。

日本語を勉強しているとき、春の桜、秋の紅葉、冬の白い雪の写真が教科書にたくさん載っているのを見た。日本の情景は美しい絵のように私の心の中に浮かんだ。今、和歌山でそのような景色を自分の目で見て、自分の手で感じる事ができた。和歌山は私が住んでいるベトナムとはかなり違う。ホーチミンで山を見たことが一度もなかったが、和歌山では見渡す限りの山々の景観に息をのんだ。和歌山では山々のみならず、美しく青いビーチもたくさんあるのも有名である。高い山々と青い海が相まって、まるで今まで見たこともない美しい絵のように目の前に広がっている。

和歌山で熱心な先生方、様々な国から来た友人たち、そして和歌山での留学中にいつも私をサポートしてくれた人々に出会った。日本語を向上させる機会に恵まれただけでなく、たくさんの興味深いことも経験できた。大勢の人の前で日本語のスピーチコンテストに参加するのも、地方の伝統的なお祭りに参加するのも初めてで、どれも私にとって貴重な経験と学びとなった。それだけでなく、和歌山で勉強している留学生をサポートするWinコンコードのメンバーとお正月と一緒に過ごした有意義な時間もあった。お正月に初詣を体験したり、Winコンコードの

メンバーに作っていただいたおいしい料理を食べたり、おしゃべりをしながらその年の出来事を互いに語り合ったりしたことは素晴らしい思い出になった。知らず知らずのうちに、ベトナムでお正月を過ごしているような気分になった。みんなからたくさんの愛情をもらった。この出会いをいつまでも大切にしたい。

この作文を書いている間にも和歌山は暑い夏を迎えようとしている。この夏が終わったら、和歌山を離れてベトナムに戻る。今年の秋は、紅葉が見られなくなるが、私にとって和歌山での一年間は青春の最も美しい思い出なので、ずっと脳裏に焼き付けておきたい。緑でいっぱいの山々、よく上る坂道、大学までの石段、コンビニの音など、いつの間にか全部自分の生活の一部になっていた。

22歳になり、子供の頃からずっと夢見ていた留学の夢が叶えられた。言葉で言い表せないほど幸せだった。以前、漠然と留学しようと思っていたニュージーランドは、日本と同じく海に囲まれた島国という点では共通するが、私は地球の最南端に近い国ではなく、全く逆の方向に位置する日本を選んだ。そして、今、ここはまぎれもなく日本だと実感している。自分の夢とは関係がないと思っていた日本語の学習が、日本への留学につながったのかもしれない。

日本語を上達させるため、2年後か3年後にまた日本に戻ってくるかもしれない。これまで、和歌山で暮らした年月は、私にとって今後日本での旅を続ける上で非常に貴重な経験となるだろう。和歌山に「ありがとう」を伝えたい。そして和歌山を選び、精一杯頑張った自分自身にも「ありがとう」を伝えたい。

Wakayama và tôi của năm 22 tuổi

Đặng Thành Long

Du học sinh nghiên cứu tiếng Nhật và văn hóa Nhật Bản Việt Nam

Khi còn là học sinh trung học năm thứ hai, tôi đã từng ước mơ một ngày nào đó mình sẽ có thể đi du học. Đối với tôi lúc bấy giờ, được đến một nơi xa xôi và gặp gỡ nhiều người – đó là điều vô cùng tuyệt vời. Và tôi đã chọn New Zealand. Lý do chọn New Zealand rất đơn giản, vì khi nhìn vào tấm bản đồ thế giới, tôi rất ấn tượng với vị trí nằm tách biệt với các quốc gia khác và nằm giữa đại dương rộng lớn, với khí hậu mát mẻ do nằm gần cực của trái đất. Và rồi khi đến cấp ba năm thứ hai, tôi lại bắt đầu học tiếng Nhật. Nghe có vẻ kì lạ và trái ngược hoàn toàn với mơ ước khi ấy của tôi. Nhưng đối với tôi, có thể nói tất cả đã được ông trời sắp đặt.

Trong quá trình học tiếng Nhật, tôi đã nhiều lần nhìn thấy những hình ảnh về hoa anh đào vào mùa xuân, lá đỏ vào mùa thu và cảnh tuyết rơi trắng xóa vào mùa đông được in trong sách giáo khoa. Những khung cảnh ấy hiện lên trong tôi như một bức tranh tuyệt đẹp. Và giờ đây, tôi đã tận mắt chứng kiến những khung cảnh ấy và cảm nhận bằng chính đôi tay của tôi tại Wakayama. Wakayama khác với nơi tôi đang sống ở Việt Nam rất nhiều. Tôi chưa từng nhìn thấy ngọn núi nào, thế nhưng ở Wakayama, tôi choáng ngợp trước khung cảnh núi trùng trùng điệp điệp kéo dài khuất xa tầm mắt của tôi. Không chỉ có núi mà tại đây, tôi còn được ngắm nhìn những bãi biển xanh tuyệt đẹp. Núi cao và biển xanh kết hợp lại với nhau, tất cả hiện lên trước mắt tôi như một bức tranh tuyệt đẹp mà tôi chưa từng được thấy trong đời.

Tại đây, tôi được gặp gỡ những thầy cô vô cùng nhiệt tình, những người bạn đến từ nhiều quốc gia, gặp gỡ những con người thân thiện lúc nào cũng giúp đỡ tôi trong suốt thời gian tôi du học. Không chỉ được trao dồi về tiếng Nhật, mà tôi còn được trải nghiệm nhiều điều thú vị. Đó là lần đầu tiên tham gia cuộc thi hùng biện tiếng Nhật trước nhiều người, lần đầu tiên tham dự lễ hội truyền thống của địa phương, tất cả đều là những trải nghiệm và bài học quý giá giúp tôi trưởng thành hơn. Không những vậy, đó còn là tháng ngày tết thật ý nghĩa cùng các bác ở hội hỗ trợ du học sinh Win. Tôi được các bác dẫn đi lễ chùa đầu năm, được ăn những món ăn ngon do chính tay các bác tự nấu, được trò chuyện và kể nhau nghe về những điều đã trải qua trong một năm, những kỉ niệm ấy thật tuyệt vời. Bất chợt, tôi cảm giác như mình đang được trải qua những ngày tết ở Việt Nam.

Hiện tại khi đang viết những dòng này cũng là lúc Wakayama đang bước vào những ngày hè nắng nóng. Kết thúc mùa hè này cũng chính là lúc tôi sẽ rời khỏi nơi đây và quay trở về Việt Nam. Ngọn núi, con dốc, những bậc thang dẫn lên trường, và cả những âm thanh phát ra trong cửa hàng tiện lợi, không biết từ lúc nào đã trở thành một phần trong tôi.

Tôi ở tuổi 22 đã thực hiện được ước mơ du học mà từ nhỏ tôi đã hằng mong ước. Cũng là quốc đảo giữa biển khơi, nhưng không phải New Zealand mà là Nhật Bản, khác rằng không phải một quốc gia ở gần cực nam mà là một Nhật Bản ở phía ngược lại. Và giờ đây, không thể nhầm lẫn được, đây chính là Nhật Bản. Chính việc bắt đầu học tiếng Nhật vốn dĩ không hề liên quan đến ước mơ của tôi, có thể nói chính là chiếc chìa khóa đưa tôi đến với hành trình du học tại Nhật Bản thân yêu này. Có lẽ tôi sẽ quay trở lại Nhật Bản một lần nữa, bởi tôi mong muốn cải thiện hơn nữa tiếng Nhật của mình. Và chính những ngày tháng học tập tại Wakayama sẽ trở thành hành trang vô cùng đáng quý, những kinh nghiệm xương máu để tôi có thể tiếp tục cuộc hành trình của mình tại Nhật Bản trong tương lai. Cảm ơn Wakayama. Và cũng cảm ơn chính bản thân tôi đã lựa chọn Wakayama.